

КОНЦЕПТУАЛНА ПРОДАВНИЦА

Бицикл покреће механизам деклинација.

Музика воћа смирује и несташни покрети сопствене одбране састављају метанарације.

Стани! Доста је!

Постани наративна!

Покрени абецеду и одмори се у синтези интернета.

У сваком случају све је већ означено.

Луткице сањају порнографију.

Чарапе & шминка постају научна теза,

Порођајна депресија је у очима касирке која личи на Мерилин Монро.

Појављивање је само нестајање

(у овој загради додајте свој појам _____).

Купила сам креденац меланхоличних слагалица на 12 рата (рата је негација рата).

Искористите попуст бесмислених сатница проведених у хладним пећинама.

Моје писање је заправо аналитички доказ да се љубим у стилу информатичког пољупца.

ЈА сам велика хоботница са фломастерима и размишљаам који идентитет да нацртам \$@&

Претходни живот гламурозних сензација и симетричних улога је план бекства идентитета.

План једнакости затворених асоцијација.

У супермаркету се чује расејани звучник:

„Имате још 10 минута до затварања своје испрекидане самосвести. Пожурите или ћете се претворити у шећерни прах који је управо прекрио наш нови град.“

ТРАМВАЈ АВАНГАРДЕ

Возимо се и слушамо стихове Хлебњикова,

само један уздах и сасушене трепавице младих писаца постају хлеб који једемо.

Пукотине од језика – слогови пропадају кроз отворе, капитализам спава у Блоку 45.

Понекад када је пролеће, обузимају ме мириси револуција, детињства

и ходања кроз литературу преживљавања.

Сваки дан се појављују листови чудног облика,

уплашена сам од тоталитаризма,

бежим да се сакријем у један град који је сличан Београду,
да продајем на пијаци измишљене речи и седим на каучу тмурних облака изнад
подземних страхова.

Како да спакујем своје старе ципеле у себе и кренем у ноћну шетњу кроз хиперре-
алан град...

Растопљена стакла од метаморфозе сиромаштва, сурови призори депресивне
дискотеке.

Мучнина са укусом деликатесних јагода које фарбају усне.

Последњи стих је последња станица,

„Да ли излазите?“ – упитала ме је грофица са старим сликама
на којима сам препознала мирис свог срушеног дома.

„Излазим“ – остао је само један корак до повратка у узаврелу маглу живота.

ВАНЗЕМАЉЦИ ПИЈУ ЦЕДЕВИТУ

Сваке године ванземаљци праве журке на планетама дискурзивног универзума.

Инвазија комараца на моме телу.

Они су комшије попут становника Јупитера,

Припадници неког древног култа,

Летећи тањира суморног региона.

„Ж-Е-Н-А“ – то је језик локвања са великим таласима.

Машина за млевење меса,

Војници детињства марширају у ритму ратова звезда.

Растемо као балони из заборављених пекара сасушеног сећања.

Устајалост алкохола.

Дрвеће расте испод ноктију.

За домаћи задатак читам Хајдегера.

Чује се сирена. Узбуна...

Ванземаљци су се опет напили од цедевите,

И возе своје тротинете по облацима.

Временска прогноза: Из необјашњивих разлога, почела је да пада жута киша.

ТРАНСФОРМАЦИЈА МРЕЖЕ

Б-У К-А

је пробудила младу Симон док је једног јутра покушавала да започне свој дан
Т-Р-А-Н-С телефонски позив јој је усмерио мисли ка револуцији поподнева

На крају дана Симон је бежала од лавине конструкције своје подељене личности
и покушавала да уђе у безбедну мрежу месечеве ноћи прошаране њеном жудњом.

ХОТЕЛИ СУ ДОСАДНИ

Док седим у чекаоници великог хотела

Размишљам у чему је разлика између америчке прерије и руске тундре.

Можда је то омотач оклопних возила, тенкова или ноћних клубова.

Постајем део скупа продуховљених глава које ће данас открити тајну.

Можда ће ту тајну записати у кувару нових несрећа, мржњи и ратова,

Изван овог хотела осећа се мирис крви и чудних створења.

Променићемо се, постаћемо...

Анатомски примерци приказиваног напретка се урушавају док музика постаје гласнија.

Хотели нису досадни,

Хотели су опасни!

АЗИЛ

Две имитације перформанса на игралишту од желе бомбона.

Барбике, шљокице, сексуалност, артикулација покрета компјутерског миша.

754 „лајкова“ на страници парадигме.

Сведоци смо великог утицаја тезе „о крају уметности“.

Окренула сам „face“ према трансродној шаховској табли.

Подељени идентитети шетају Кнез Михајловом улицом у пинк ципелама (*made in Serbia*).

ОНА је мекана као поп икона и лиже шећерну пену у облику крста.

ОН је модеран Жак Рансијер.

Заједно представљају „радни контекст“ у земљи без неонских светала.

А – антологија

З – затворених

И – илустрација

Л – локвања

Свилени патуљци им доносе тањире.

Скејтбордови и теретана се смењују у епизодама избегличког кампа.

Одлучила сам да и ја ставим „лајк“,

пре него што се угасе пурпурна светла декаденције о људским правима азила и текстуалност заспи на влажним образима азиланата.